

Sygn. akt II BP 23/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Romualda Spyt (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S. S.
przeciwko Sądowi Okręgowemu w B.
o wynagrodzenie za pracę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 maja 2011 r.,
skargi powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w O.
z dnia 6 września 2010 r.,

oddala skargę.

U z a s a d n i e n i e

Powód – S. S. - wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia - wyroku Sądu Okręgowego, III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w O. z dnia 6 września 2010 r. Wyrokiem tym oddalono

apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 26 lutego 2010 r. oddalającego powództwo o wynagrodzenie przeciwko Sądowi Okręgowemu w B.

Skargę oparto na zarzucie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2009 r. Nr 1, poz. 4) oraz art. 91a § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), dodanego do tej ustawy na mocy art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 56, poz. 456), polegającego na ich błędnej wykładni wyrażającej się uznaniem, że od dnia 22 stycznia 2009 r. powód mógł zostać powołany na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Okręgowym w B. bez prawa do wynagrodzenia równorzędnego z wynagrodzeniem sędziego sądu apelacyjnego, który w sądzie niższej instancji pobierał wynagrodzenie według siódmej stawki awansowej, a prawo do wynagrodzenia równorzędnego zachowali tylko sędziowie, którzy tzw. awans poziomy otrzymali do dnia 21 stycznia 2009 r.

Skarżący wskazał, że zaskarżony wyrok jest niezgodny ze wskazanymi przepisami, a także art. 2 Konstytucji RP chroniącym prawa nabyte oraz art. 32 Konstytucji RP stanowiącym zasadę równości.

Powód wskazał, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze skargi kasacyjnej jest niemożliwe z uwagi na wartość przedmiotu sporu.

Uprawdopodobniając wyrządzenie szkody spowodowanej wydaniem zaskarżonego orzeczenia, skarżący wskazał, że Sąd Okręgowy wyrządził mu szkodę polegającą na „odmowie zasądzenia wyrównania należnego wynagrodzenia za 3 miesiące oraz pozbawili możliwości otrzymania w przyszłości wynagrodzenia wg VIII i IX stawki awansowej.”

Stan faktyczny w sprawie przedstawiał się następująco: S. S. w pozwie skierowanym przeciwko Sądowi Okręgowemu w B. wniósł o zasądzenie kwoty 1.645,68 zł tytułem wyrównania wynagrodzenia za pracę za czerwiec, lipiec i sierpień 2009 r. i o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podał, że w 1993 r. został powołany przez Prezydenta na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w B. Prezes Sądu Okręgowego w B.

pismem z dnia 2 lutego 2009 r. ustalił od dnia 1 stycznia jego wynagrodzenie zasadnicze w drugiej stawce awansowej w kwocie 6.937,20 zł a w dniu 4 lutego 2009 r. w trzeciej stawce awansowej w kwocie 7.238,80 zł - od dnia 22 stycznia 2009 r. Następnie w dniu 22 kwietnia 2009 r. ustalono wysokość jego wynagrodzenia zasadniczego w stawce siódmej przy zastosowaniu mnożnika 2,75, tj. w kwocie 8.116,24 zł – od dnia 1 stycznia 2009 r. W każdym przypadku wynagrodzenie zasadnicze było podstawą do ustalenia dodatku za długotrwałą pracę w wysokości 20%.

Powód podniósł też, że Prezydent postanowieniem z dnia 27 marca 2008 r. powołał go do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Okręgowym w B. Takie stanowisko zostało utworzone na mocy art. 1 pkt 18 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 136, poz. 959 ze zm.) - poprzez dodanie do art. 55 paragrafu 2a. Ustawodawca na podstawie dodanego art. 65 b ust. 4 przyznał sędziemu sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym prawo do wynagrodzenia równorzędnego z wynagrodzeniem sędziego sądu apelacyjnego. Powód podniósł, że według obecnie obowiązującego tekstu ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych jako sędzia sądu okręgowego jest uprawniony do wynagrodzenia zasadniczego w czwartej stawce a awans daje mu prawo do wynagrodzenia w siódmej stawce. Wprawdzie ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych zlikwidowała przez uchylenie art. 65b stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym, lecz zdaniem powoda nie pozbawia go prawa do wyżej wskazanego wynagrodzenia. Na podstawie art. 4 ust. 1 ostatnio przywołanej ustawy sędziowie powołani do dnia 21 stycznia zachowali bowiem prawo do wynagrodzenia nabytego na podstawie ustawy z 20 czerwca 2008 r., tj. przysługującego sędziom sądu apelacyjnego.

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2010 r. Sąd Rejonowy w O. oddalił powództwo, uznając, że zgodnie z art. 4 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, z dniem wejścia w życie ustawy sędziowie powołani na stanowisko sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym i sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym stają się odpowiednio, sędziami sądów rejonowych i sędziami sądów

okręgowych, które stanowią ich miejsce służbowe, zachowując prawo do wynagrodzenia nabyte na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw.

W uzasadnieniu wskazano, iż wszystkim sędziom, którzy złożyli wniosek o „awans poziomy” przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, niezależnie od daty rozpoznania wniosku, przysługuje prawo do wynagrodzenia wynikającego z instytucji „awansu poziomego”. Podkreślenia jednak wymaga, że prawo to dotyczy tylko wysokości tego wynagrodzenia, a nie obejmuje samej stawki wynagrodzenia, przynależnej wyłącznie dla sędziów wyższej instancji. Innymi słowy, sędzia sądu okręgowego w sądzie rejonowym, który po likwidacji „awansu poziomego” stał się sędzią sądu rejonowego, z jednej strony zachowuje prawo do wyższego wynagrodzenia na skutek zastosowania przez ustawodawcę ochrony majątkowych praw nabytych w wyniku „awansu poziomego”, z drugiej natomiast strony jako sędzia sądu rejonowego nie jest uprawniony do stawek wynagrodzenia przysługujących sędziom sądu okręgowego. Analogiczna uwaga dotyczy również sędziów sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym, którzy utracili stanowisko w wyniku likwidacji „awansu poziomego”.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. wyrokiem z dnia 6 września 2010 r. oddalił apelację powoda.

W uzasadnieniu wskazał, że nie podziela koncepcji powoda, aby przepis art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych stanowił podstawę do przyznania mu dochodzonego wynagrodzenia. Z literalnego brzmienia art. 4 pkt 3 wynika jednoznacznie, że odnosi się on tylko do rozpoznawania wniosków o „awans poziomy”, a nie do wynagrodzeń. Takie brzmienie przepisu w przypadku powoda oznacza jedynie, że nawet po dniu 22 stycznia 2009 r. mógł on zostać powołany na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym. Kwestia wynagrodzeń została zaś uregulowana w art. 4 pkt 1 powyższej ustawy i w sposób oczywisty dotyczy tylko sędziów, którzy otrzymali awans poziomy przed dniem 22 stycznia 2009 r.

Sąd wskazał dalej, że należy podzielić jednak pogląd pozwanego, że w świetle art. 4 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o

ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw istnieją faktycznie dwie grupy sędziów. Pierwsza, to sędziowie sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym, którzy awansowali w trybie „awansu poziomego” przed dniem 22 stycznia 2009 r. - którzy z tym dniem faktycznie stracili te tytuły, zachowując jednak prawo do wynagrodzenia. Tych sędziów dotyczy właśnie art. 4 pkt 1 ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych skoro mówi o „zachowaniu prawa do wynagrodzenia”. Druga grupa, to sędziowie sądu okręgowego, którzy awansowali w trybie „awansu poziomego” już po dniu 22 stycznia 2009 r. Do tej grupy należy powód, bowiem akt powołania na sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym został wręczony w dniu 9 czerwca 2009 r. W świetle art. 65 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, dopiero od 9 czerwca 2009 r. „awans poziomy” mógł wpłynąć na jego wynagrodzenie, gdyż dopiero od tej daty nawiązał się jego stosunek służbowy sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym. W jego przypadku prawo do wyższego wynagrodzenia powstałoby więc od dnia 9 czerwca 2009 r. Zdaniem Sądu Okręgowego, w związku z „awansem poziomym” nie nabył on jednak prawa do wyższego wynagrodzenia. Przepis art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw wyraźnie dotyczy bowiem sędziów, którzy uzyskali stanowisko w tym trybie przed dniem 22 stycznia 2009 r., gdyż tylko w ich przypadku dojdzie do „nabycia prawa” do wyższego wynagrodzenia wskutek „awansu poziomego” przed dniem 22 stycznia 2009 r. Skoro przepis art. 65b § 4 ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych został uchylony z dniem 22 stycznia 2009 r., to powód w dniu 9 czerwca 2009 r. nie mógł nabyć prawa do wynagrodzenia w oparciu o ten przepis.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z dniem 1 lipca 2007 r., ustawą z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, wprowadzono instytucję tzw. awansu poziomego sędziów. Ustawodawca na podstawie art. 1 pkt 18 dodał art. 55 § 2a stanowiący, że sędziowie sądów powszechnych mogą być powoływani także na stanowiska: sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym oraz sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym. Stosownie do art. 1 pkt 24

powyższej ustawy dodano art. 63a, w myśl którego na stanowisko sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym może być powołany sędzia sądu rejonowego, który pełnił służbę na zajmowanym stanowisku co najmniej piętnaście lat i po osiągnięciu drugiej stawki awansowej wynagrodzenia zasadniczego nie był ukarany karą dyscyplinarną ani nie otrzymał wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, ani nie miał zwróconej uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4 oraz art. 64a, który stanowił, że na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym może być powołany sędzia sądu okręgowego, który pełnił służbę na zajmowanym stanowisku co najmniej piętnaście lat i po osiągnięciu drugiej stawki awansowej wynagrodzenia zasadniczego nie był ukarany karą dyscyplinarną ani nie otrzymał wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, ani nie miał zwróconej uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4. Na mocy powyższej ustawy dodano też art. 65b, który w § 4 wprowadził zasadę, że stanowisko sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym jest równorzędne pod względem wynagrodzenia ze stanowiskiem sędziego sądu okręgowego, a stanowisko sędziego apelacyjnego w sądzie okręgowym - ze stanowiskiem sędziego sądu apelacyjnego. Do wynagrodzeń tych sędziów stosowało się przepisy art. 91 § 1a, 3 i 4, Oznaczało to, że awansowany na podstawie komentowanych przepisów sędzia uzyskiwał prawo do wynagrodzenia wedle stawki podstawowej sędziego odpowiednio sądu okręgowego i apelacyjnego oraz po odpowiednim stażu na stanowisku wynikającym z awansu miał prawo do pierwszej i drugiej stawki awansowej. W przypadku powołania na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym stawkę podstawą należało więc ustalić przy zastosowaniu mnożnika kwoty bazowej 4,6 (wielokrotność odpowiedniej kwoty bazowej) na podstawie § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie stawek podstawowych wynagrodzenia zasadniczego sędziów sądów powszechnych, asesorów i aplikantów sądowych oraz stawek dodatku funkcyjnego sędziów (Dz.U. Nr 83, poz. 761 ze zm.).

Na mocy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, obowiązującej od dnia 22 stycznia 2009 r., zniesiono instytucję awansu poziomego. Z dniem wejścia w życie tej ustawy sędziowie powołani na stanowisko sędziego sądu okręgowego w sądzie

rejonowym i sędziego sądu apelacyjnego w sędzie okręgowym stali się, odpowiednio, sędziami sądów rejonowych i sędziami sądów okręgowych, które stanowią ich miejsce służbowe, zachowując prawo do wynagrodzenia nabytego na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (art. 4 pkt 1). Przepis intertemporalny ustawy zawarty w art. 4 pkt 3 stanowił, że wnioski złożone w trybie art. 65a przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają rozpoznaniu na podstawie przepisów dotychczasowych. Na mocy tych unormowań sędziowie, którzy złożyli wnioski o awans poziomy przed zniesieniem tej instytucji, zachowywali nie tylko prawo do jego uzyskania, ale także do wynikającego z tego awansu wynagrodzenia ustalanego wedle wyżej przedstawianych zasad. Nie sposób bowiem uznać, że ta kategoria sędziów otrzymała jedynie prawo do awansu w zakresie wyłącznie stanowiska – bez przypisanego mu wynagrodzenia, tylko dlatego, że w dacie uzyskania awansu poziomego nie obowiązywały już przepisy dotyczące wynagrodzenia sędziów, który uzyskali awans poziomy. Oznaczałoby to, że do nich nie ma zastosowania przepis art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, a więc także i ten jego zakres, który znosi uprzednie stanowiska awansu poziomego. Prowadziłoby to ostatecznie do trudnego do zaakceptowania wniosku, że sędziowie awansowani do dnia 21 stycznia 2009 r. nie zachowują stanowiska awansowego, zachowują natomiast wynagrodzenie wynikające z awansu, natomiast sędziowie awansowani po tej dacie pozostają przy tytule wynikającym z awansu, ale nie mają prawa do wynikającego z niego wynagrodzenia.

Przepis art. 4 pkt 3, który nakazuje rozpoznanie wniosków złożonych przed dniem wejścia ustawy wedle przepisów dotychczasowych, konstruuje w rzeczywistości fikcję prawną, z której wynika, że wnioski te należy traktować tak, jakby złożone zostały przed dniem 22 stycznia 2009 r., z zastosowaniem następnie przepisów, które weszły w życie z tym dniem. Oznacza to powołanie na stanowisko wynikające z awansu poziomego, następnie zaś powrót na stanowisko odpowiednio, sędziego sądu rejonowego i sędziego sądu okręgowego, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia nabytego na podstawie ustawy z dnia 29

czerwca 2007 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw. Sędziowie awansowani od dnia 22 stycznia 2009 r. traktowani są więc jak sędziowie, którzy uzyskali awans w czasie obowiązywania przepisów ustawy w brzmieniu wprowadzonym ustawą z dnia 29 czerwca 2007 r. Błędnie zatem przyjął Sąd drugiej instancji, że zachowanie prawa do wynagrodzenia nabytego na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw dotyczy wyłącznie sędziów, którzy awansowali przed dniem 22 stycznia 2009 r.

Po zniesieniu „awansów poziomych” sędzia awansowany (w trybie art. 65a) zachował prawo do wynagrodzenia w stawce podstawowej dla sędziego odpowiednio sądu okręgowego i sądu apelacyjnego, a więc przy zastosowaniu mnożnika kwoty bazowej odpowiednio 3,9 i 4,6.

Kolejna zmiana legislacyjna wprowadzona została od dnia 22 kwietnia 2009 r. - ustawą z dnia 20 marca 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw. Na jej podstawie uległy całościowej zmianie zasady wynagradzania sędziów. Art. 91 § 1 otrzymał brzmienie: „Wysokość wynagrodzenia sędziów, zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie, różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje”. Po art. 91 dodano art. 91a w brzmieniu: „Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie rejonowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce pierwszej. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie okręgowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce czwartej albo piątej - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, piątej albo szóstej. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie apelacyjnym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce siódmej albo ósmej - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, ósmej albo dziewiątej”. Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów rejonowych określa się w stawkach od pierwszej do czwartej, wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów okręgowych - w stawkach od czwartej do siódmej, a wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów apelacyjnych - w stawkach od siódmej do dziesiątej, według zasad określonych w

ust. 2-4. Wedle jego ust. 2, stawkę wynagrodzenia zasadniczego sędziego ustala się uwzględniając staż pracy sędziego na stanowisku zajmowanym w dniu 1 stycznia 2009 r., a jeżeli jest to korzystniejsze - staż pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach sędziowskich lub prokuratorskich (ogólny staż pracy); uwzględnienie ogólnego stażu pracy nie może jednak stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce szóstej i siódmej, a w przypadku sędziego sądu apelacyjnego - w stawce dziewiątej i dziesiątej. Staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy, niezbędny do uzyskania poszczególnych stawek wynagrodzenia zasadniczego, określa tabela, stanowiąca załącznik nr 3 do niniejszej ustawy.

W wyniku omówionej zmiany legislacyjnej zachowana została zasada awansu finansowego uzależnionego od stażu pracy na danym (zajmowanym) stanowisku. Nowością była natomiast możliwość tego awansu w zależności od stażu pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach sędziowskich lub prokuratorskich (ogólny staż pracy). Przykładowo, sędzia sądu apelacyjnego otrzymywał ósmą stawkę wynagrodzenia zasadniczego, jeśli jego staż pracy w sądzie apelacyjnym wynosił powyżej 5 lat bądź jeżeli legitymował się ogólnym stażem pracy powyżej 25 lat. Poprzedni zaś awans finansowy był możliwy jedynie przy odpowiednio długiej pracy na stanowisku odpowiednio w sądzie rejonowym, okręgowym i apelacyjnym. Obowiązujące wówczas, przed dniem 22 kwietnia 2009 r., stawki - podstawowa oraz stawki awansowe: pierwsza, druga i trzecia (art. 91 § 2) uzależnione były od pracy na danym (zajmowanym) stanowisku sędziowskim.

Powyższa nowelizacja zobowiązywała do zaktualizowania wynagrodzeń wszystkich sędziów od dnia 1 stycznia 2009 r. (vide: art. 8 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw) według zasad wynikających z art. 10 tej ustawy, a więc zgodnie z jej załącznikiem nr 3. Aktualne przepisy przewidują wspólną stawkę wynagrodzenia – czwartą - dla sędziego sądu rejonowego (najwyższą) i sędziego sądu okręgowego (najniższą), a także wspólną stawkę wynagrodzenia – siódmą - dla sędziego sądu okręgowego (najwyższą) i sędziego sądu apelacyjnego (najniższą). Sędziom, którzy uzyskali awans poziomy, a następnie na powrót stali sędziami odpowiednio sądów rejonowych i sądów okręgowych, przysługiwała zatem właściwa ze względu

na staż pracy (ogólny lub na danym stanowisku) stawka wynagrodzenia zasadniczego sędziego odpowiednio sądu rejonowego i sędziego sądu okręgowego. Jedynie w przypadku gdy była ona niższa niż najniższa stawka sądu wyższego, wynagrodzenie należało podwyższyć do wysokości wynikającej z tej najniższej stawki. Tego bowiem wymagało zachowanie „prawa do wynagrodzenia nabytego na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw”. Równorzędność wynagrodzenia należy więc odnosić do najniższej stawki sędziego odpowiednio sądu okręgowego i sądu apelacyjnego, która zastąpiła dotychczasową stawkę podstawową. Ci sędziowie, którzy wedle swojego stażu pracy na stanowisku sędziego odpowiednio sądu rejonowego i sądu okręgowego uzyskali stawkę czwartą i siódmą, pozostawali przy wynagrodzeniu ustalonym na podstawie tych stawek, bowiem ich wynagrodzenie w tej stawce było równorzędne z wynagrodzeniem w sądzie wyższej instancji.

Przyznanie więc uprzedniemu sędziemu sądu okręgowego w sądzie rejonowym stawki czwartej i uprzedniemu sędziemu sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym stawki siódmej gwarantowało zachowanie ich uprawnień do równorzędności wynagrodzenia z wynagrodzeniem wynikającym z awansu poziomego i nie naruszało art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw .

Jak wyżej wskazano, zasady powyższe obowiązują wobec wszystkich sędziów, którzy uzyskali awans poziomy – niezależnie od daty otrzymania aktu powołania. Na podstawie art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, wnioski o awans poziomy złożone przed dniem wejścia w życie tej ustawy, podlegały rozpoznaniu na podstawie przepisów dotychczasowych. Konsekwencją tego uprawnienia, respektującego zasadę ochrony praw nabytych, było uzyskanie „prawa do wynagrodzenia nabytego na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw”. Gwarancja wynikająca z tego przepisu dotyczy wynagrodzenia równorzędnego z wynagrodzeniem sędziego odpowiednio sądu okręgowego i sądu apelacyjnego – w najniższej stawce wynagrodzenia zasadniczego. Istotnie,

sędziowie awansowani po dniu 21 stycznia 2009 r., legitymujący się odpowiednio długim stażem (uposażeni według najwyższej stawki sądu niższego), w wyniku tego awansu nie uzyskiwali faktycznej podwyżki wynagrodzenia. Nie jest to jednak konsekwencja braku „równorzędności wynagrodzenia”, lecz skutek zmian zasad wynagradzania, które, między innymi, wprowadziły możliwość uzyskania przez sędziego sądu niższego wynagrodzenia na poziomie wynagrodzenia sędziego sądu wyższego w stawce najniższej. Przepis art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. z racji zniesienia awansu poziomego nie gwarantuje sędziom wyższego wynagrodzenia niż to, które otrzymują sędziowie w tym samym sądzie. Inaczej rzecz ujmując, ustawodawca nie jest zobowiązany na podstawie tego przepisu do kształtowania wynagrodzeń sędziów w taki sposób, aby wśród sędziów danego sądu wyróżniać finansowo tych, którzy uprzednio uzyskali awans poziomy.

W zasadzie po uważnej analizie byłych i aktualnych zasad wynagradzania można przyjąć, że awans poziomy zastąpiony został możliwością przyznania sędziemu o odpowiednio długim stażu wynagrodzenia równorzędnego z wynagrodzeniem w najniższej stawce obowiązującej w sądzie odpowiednio wyższym. Sędzia legitymujący się obecnie stosownym stażem nie ma wprawdzie możliwości objęcia stanowiska sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym i sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym, ale uzyskuje prawo do wynagrodzenia odpowiednio jak sędzia sądu okręgowego i sędzia sądu apelacyjnego (w najniższych stawkach).

Z tych przyczyn nie znajduje usprawiedliwionej podstawy zarzut naruszenia art. 2 i 32 Konstytucji RP. Powód, zgodnie z zasadą ochrony praw nabytych, otrzymuje wynagrodzenie, do którego prawo nabył na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw. Jest to wynagrodzenie odpowiadające aktualnie stawce siódmej w sądzie apelacyjnym stanowiącej odpowiednik uprzedniego wynagrodzenia sędziego sądu apelacyjnego w stawce podstawowej. Otrzymuje więc wynagrodzenie równorzędne z wynagrodzeniem sędziego sądu apelacyjnego. Zasadniczym błędem rozumowania przedstawionego w skardze jest przyjęcie założenia, że skarżący z momentem powołania na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym nabył prawo do wyższego wynagrodzenia niż

dotychczas otrzymywane, tymczasem uprawnienie to dotyczy wyłącznie wynagrodzenia równorzędnego z wynagrodzeniem sądu apelacyjnego. Skoro wynagrodzenie według najniższej stawki obowiązującej w sądzie wyższym przysługuje wszystkim sędziom, którzy uzyskali awans poziomy, niezależnie od daty powołania na stanowisko, chybiony jest więc zarzut naruszenia art. 32 Konstytucji RP, oparty na nieuprawnionej tezie, że komentowane wyżej przepisy inaczej traktują sędziów awansowanych od dnia 22 stycznia 2009 r. niż tych, którzy awans poziomy otrzymali przed tą datą.

Powód wywodzi swoje roszczenie także z treści art. 91a § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych, zgodnie z którym sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie rejonowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce pierwszej. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie okręgowym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce czwartej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce czwartej albo piątej - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, piątej albo szóstej. Sędziemu obejmującemu stanowisko w sądzie apelacyjnym przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w stawce siódmej, a jeżeli na niższym stanowisku otrzymywał już wynagrodzenie w stawce siódmej albo ósmej - przysługuje mu wynagrodzenie zasadnicze w stawce, odpowiednio, ósmej albo dziewiątej. Wszedł on w życie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2009 r. na podstawie ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw. W myśl art. 8 tej ustawy, jej przepisy mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r. do wynagrodzeń sędziów sądów powszechnych i wojskowych, sędziów Sądu Najwyższego, sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, prezesa i wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego, sędziów Trybunału Konstytucyjnego, prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, asesorów sądowych i prokuratorów, referendarzy sądowych oraz uposażeń sędziów i prokuratorów w stanie spoczynku.

Przede wszystkim podkreślić należy, że komentowany przepis nie ma zastosowania do awansów poziomych uzyskanych od dnia 22 stycznia 2009 r., na co wskazuje właśnie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (*a contrario*). Stworzona w nim konstrukcja prawna prowadzi do traktowania ich tak, jakby awans nastąpił przed tym dniem, a więc zastosowanie mają przepisy wtedy obowiązujące (także w zakresie wynagrodzenia). Poza tym, przepis powyższy w zakresie, w jakim dotyczy sędziów obejmujących stanowisko odpowiednio w sądzie okręgowym i apelacyjnym, odnosi się on do awansu pionowego - powołania na stanowisko w sądzie wyższej instancji. Sędzia powołany na stanowisko sędziego sądu okręgowego w sądzie rejonowym nie obejmował stanowiska w sądzie okręgowym, a sędzia powołany na stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w sądzie okręgowym nie obejmował stanowiska w sądzie apelacyjnym. Nie następowało więc powołanie do objęcia stanowiska w sądzie wyższej instancji.

Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy, uznać należy, że jeśli powód otrzymuje wynagrodzenie wedle stawki siódmej, to jest ono równorzędne z wynagrodzeniem sędziego sądu apelacyjnego i żądanie podwyższenia go za okres od czerwca do sierpnia 2009 r. nie zasługuje na uwzględnienie. Tym samym zaskarżony wyrok, którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo nie jest niezgodny z prawem.

Z uwagi na to, że powód awans poziomy uzyskał w dniu 9 czerwca 2009 r. oraz bacząc na okres objęty żądaniem pozwu (czerwiec – sierpień 2009 r.), przedmiotem rozstrzygania w niniejszej sprawie nie może być poruszana w skardze kwestia, czy zachowanie prawa do wynagrodzenia nabytego na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw dotyczy jedynie wynagrodzenia już przyznanego czy też również i ekspektatywy prawa do wzrostu tego wynagrodzenia wedle kolejnych stawek przewidzianych dla sędziego odpowiednio sądu okręgowego i sądu apelacyjnego (w przypadku powoda ósmej i dziewiątej).

Z tych powodów, na podstawie art. 424¹¹ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

